

rettelse, som vi maatte beklage, bliver det virkelig Regjeringen, man maatte vælte Ansvarret over paa. Jeg skal ikke udtale mig overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage), som jeg ser ikke er tilstede. Det undrer mig paa en vis Maade ikke, at han hverken er enig med Flertallet eller Mindretallet. Det er Noget, forekommer det mig, som adskillige Gange i denne Samling har været Tilfældet med hans Stilling. Det er jo beklageligt, at han vil stemme imod Lovforslaget; men da han ikke er tilstede og maaste heller ikke komme tilstede ved Afstemningen, har det forsaavidt ikke Meget at sige.

Berg: Jeg antager ogsaa, at alle de, der ønske, at Faldbøen skulde blive gennemført i denne Samling, vil stemme for Mindretallets Forslag. Thi ved at følge Flertallets Forslag faae de sandsynligvis ikke Faldbøen. Thi det er jo ikke Meningen, at man vil tage den høitærede Ministers eller dennes ved Flertallets Endringer forandrede Forslag uden at søie til, at det ikke skal træde i Kraft, førend vi faae den anden Lov; thi saa faae vi jo en fuldstændig hemmelig Henrettelse, en Inkvisitionsfremgangsmaade indført ved Henrettelsen. Det er jo ikke Meningen. Men skulle de have denne Bestemmelse, saa afhænger det jo af en anden Lov; men denne anden Lov — den er jo ikke endnu bleven anmeldt idag — skal jo først anmeldes og saa undergaa tre Behandlinger med fornøden Tid til Endringer — og af dem vil der blive mange, det skal jeg for mit Vedkommende forud love det ærede Flertal — og jeg tør derfor vente, at Thinget gennem Forretningsordenen vil sikkre sig fornøden Tid til at stille Endringsforslag, ligesom Formanden naturligvis ogsaa vil give den fornødne Tid dertil. Vedtager man Flertallets Forslag, er det derfor ganske sikkert ikke Veien til at faae Faldbøe; men gaar man den af Mindretallet foreslaade Veie, stemmer man for Faldbøen. Saaledes opfatter jeg Stillingen. Meningen er dog vel ikke, at vi skulle sidde her og strides om saadanne Spørgsmaal og forlænge Rigsdagen en Maanedstid eller ialtsald otte eller fjorten Dage for at faae denne Historie tvungen igjennem, som man passende kan tale om en anden Gang. Hvad de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører i Anledning af min Udtalelse, da jeg første Gang havde Ordet, angaar, skal jeg ikke komme videre ind derpaa, for det Første fordi jeg ikke tror, at vi faae nogen Brug for det Anhang til Betænkningen, som betegnes ved et særligt Lovforslag, fordi vi nemlig faae Min-

dretallets Endringsforslag vedtaget, og for det Andet fordi der, hvis dette ikke skulde blive Tilfældet, vil blive Tid nok til forskjellige Endringer og nærmere Omtale af det siden. Men jeg vil dog gjøre et Par enkelte Bemærkninger i Anledning af denne Sag. For det Første vil jeg da sige, at naar den ærede Ordfører og den høitærede Minister og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgtreds (N. S. Larsen) med Flere finde det saa besynderligt, at Noget kunde være saa mistænksom overfor hemmelig Henrettelse, naar Almuen er moden nok til at styre Land og Rige, saa vil jeg sige, at Almuen her styrer ikke Land og Rige, og for det Andet vil jeg sige, at jeg veed ikke, hvorfor de Herrer ere saa mistænksomme mod Almuen, at de ikke kunne tillade den at se paa, at en Dødsstraf bliver fuldbyrdet. Ligesom det var Tilfældet ved Sølvbjergshøi, at Folk gennem Pressen advarede mod at komme tilstede i stort Antal og, hvis de kom, opfordredes til at forholde sig rolige og iagttage den Alvor, som et saadant Optrin kræver, og ligesom disse Opfordringer dengang bleve fulgte, og ligesom det er utvivlsomt, at Husbonder og alle de, der have Myndighed i Samfundet, have holdt Mange hjemme, saaledes er det min Overbevisning, at det mere og mere vil blive Tilfældet i Fremtiden, og at daare de Forsamlinger, der komme tilstede, ville faae en anden, høist forskjellig Karakter fra tidligere, hvor man dog ikke engang har klaget. Den Tillid har jeg til Befolkningens Modenhed, at vi meget godt kunne overlade det til den selv, men det er netop Mistillid overfor Befolkningen hos de Herrer, der gjør, at de ville have den absolute Offentlighed affastet; thi det er det, Flertallet vil. Flertallet vil i Virkeligheden have Offentligheden affastet. I den Henseende har den høitærede Minister stillet sig væsentlig anderledes, og naar den ærede Taler fra Nørre-Sundby (Snel) mente, at jeg, naar jeg i min Omtale af den høitærede Justitsministers Forslag havde udtalt, at jeg hellere vilde have det, formentlig ikke havde læst det oprindelige Forslag, saa kom det ærede Medlem for Slade at vise, at han ikke havde læst sit eget Forslag; thi det ærede Medlem berettede os, at Fængselsinspektøren altid skulde være tilstede efter hans Forslag, men det er netop ikke Tilfældet. Hverken ved Hobro eller Raskov skulde efter hans Forslag Fængselsinspektøren have været tilstede, men kun Politimesteren, saaledes altsaa, at han i sit eget Forslag ser noget ganske Andet end det, der staar i det. Net, det Forslag, som ærede Herrer her opstille, er, at Politimesteren og en Embedslæge skulle